

ПЛѢВЕНСКЪ

ГЛАСЪ

(Бившъ в. »Недѣля«).

СЕДМИЧЕНЪ ПОЛИТИКО-ЛИТЕРАТУРЕНЪ ВѢСТНИКЪ.

Редакторъ: Г. М. Георгиевъ.

Читалище »Съгласие«
Плѣвентъ

В. „Плѣвентски Гласъ“, ще излиза всѣка Сѣбота. Абонаментъ за година 6 лева, за половина 4 лева, а 3 мѣсеца 2 лева. За въ странство 10 лева. Правителствени и частни обявления, на всѣка дума по 5 ст. за едно обнародване. На първа страница на дума по 10 ст. Редакцията и администрацията се помѣщава въ писалището на адвоката г. Ив. Ив. Доковъ. Всичко, което се отнася до вѣстника, като: пари, писма, дописки, книги, вѣстници и пр., се не праща до администрацията на вѣстника въ г. Плѣвентъ. Писма и дописки неосвободени не се приематъ. Ръкописи се връщатъ ако бѣждатъ платени. Обявленията на г. Приставитѣ по 3 ст. на дума.—Единъ брой 15 ст.

Редакцията на „Плѣв. Гласъ“ е възложила и на Бр. Ст. Бояджиеви—търгов. Плѣвентъ, въ печатницата на които се печата вѣстника, да събира пари отъ обявления и абонаменти, срѣщу които ще издаватъ подпечатани редовни квитанции отъ страна на редакцията.—

Молимъ прочее, нуждающитѣ да се отнесатъ и до тѣхъ за по-големо улѣбнение.

Малко за емигрантитѣ.

Всичкитѣ почти вѣстници казахъ нѣщо по емигрантския въпросъ, и ние чакахме да чуеме и да кажемъ нашето скромно мнѣние. Наистина за мнозина quossi патриоти много трудно се вижда, какъ така български офицери, които емигрираха въ Стамболово врѣме, и се обвиняваха въ *държавна измѣна* могатъ се върна на ново въ България, когато тѣ, като еднажъ искали да *продадатъ* отечеството си, могатъ ли на ново да бѣждатъ негови защитници въ случай на нѣкой посѣгателство? Освѣнъ това нѣмало опасностъ, щото мѣжду настоящето офицерство отъ Българската Армия да се породи раслабление на дисциплината и други раздори, които твърдѣ злѣ би хъ се отразили на правилния ходъ на държавната машина? Поглѣднатъ този въпросъ отъ тази точка, наистина се вижда доста щекотливъ. Задава се другъ сложенъ за нашето висше офицерство въпросъ, какъ ще се постъпи съ бившитѣ си другари, които сж повече съ академическо образование и сж били постоянно на служба, въ армия, която заема едно първенствующе положение въ Европа?

Ако биха се приравнили съ слученицитѣ си, неще съмнѣние, ако сждимъ правилно, би трѣбвало да се даде, както обикновенно се дава, прѣдпочитание на тѣзи, които иматъ висше образование, а слѣдователно, ако се допуснатъ съ приравнение на чиноветѣ, ще трѣбва да се отстъпва на тѣхъ, ако не на всичкитѣ, поне на нѣкой отъ тѣхъ. На първия въпросъ, че може да прѣдадатъ отечеството на ново, това е пѣсенъ на разнитѣ гешевтари ала Петковъ и З. Стояновъ, които, за да си поправятъ гърбътъ, крояха всевъзможни комплоти и прѣдательства. Може ли да се

допустне, че хора, които сж се били въ редоветѣ съ сжшитѣ си други за защита на отечеството си прѣвъ 1885 год. повече отъ които сж наградени отъ това отечество за високи заслуги, ще идатъ да прѣдаватъ отечеството си, защо и за какви добрини? Нѣма може да се повѣрва, че тѣ мислятъ подобно нѣщо? Ако обстоятелствата ги заставяха да напуснатъ това отечество, което толкова години се оплаква и укради, това спорѣдъ насъ е станало, че тѣзи хора сж били чисти идеалисти, тѣ сж били прави въ своитѣ възгледи по общитѣ държавни наши работи, и сж се възмущавали отъ разнитѣ подлизници, които крояха несъзнателно планове за финансовото порабощение на отечеството. Тѣ, емигрантитѣ офицери, спорѣдъ насъ, се били много прави въ възгледетѣ, че безъ мощното слово на освободителката, ние не можемъ да прикримъ ни шагъ, а това тѣхно скромно мнѣние, дойде ако и късно, слѣдъ цѣли дѣсетъ години да се обхдне.

И какво за Бога можа да се стори безъ Россия въ продължение на толкова години? Има ли друго освѣнъ единъ дългъ отъ 300 милиона лева, и нѣколко палати на разнитѣ голаци ала Свирчо и др. които се плачатъ, че имали само по 15—20 хил. лева годишенъ приходъ? Какво ни помогна този тройни съюзъ, когато толкова много обожаватъ Стамболиетитѣ, дали признаха княза, или ни помогнаха по нѣ въ нѣкой въпросъ по нашитѣ национални стремления? Само едното слово на Русския царъ, разбута оня *бентъ*, който бѣ съзиданъ отъ пѣсекъ и замазанъ съ проста замазка. Когато всѣки видѣ, че безъ нея — Россия, ние не можемъ и да мржнемъ, защо трѣбва да се самооболцаваме, както искатъ нѣкой да си правятъ прости илюзии, че ще *уорестуваме* по въпросътъ за емигрантитѣ и не ще изпълнимъ желанието, ако такова има? Россия до колкото знаемъ, и въ което сме се отдавна убѣдили, не иска да ни се бърка въ нашитѣ вътрѣшни работи. За нея е безразлично дали ще бѣде Цанковъ или Стоиловъ на властъ, но по отношение на войската и въ мѣждународно отношение, тя, която ни е освободила, ни е дала да мислимъ, не ужели

не ще ѝ се даде правото да мисли, че трѣбва да има добъръ и вѣренъ съюзникъ въ случай на нужда? Тя не може да не вѣрва и въ способноститѣ на нашето офицерство, което така достойно управлява войската ни, която смѣло можемъ да кажемъ, че е за образецъ, но не можемъ да откажемъ и туй нейно право, че ако иска Россия, да се дадатъ и приравнятъ правата на емигрантитѣ офицери, не можемъ и да отказваме. Нека знаемъ, че тѣзи емигранти офицери ще бѣждатъ пакъ така вѣрни синове на България, както сж били и по напѣдъ, тѣ ще бѣждатъ вѣрни на короната и династията, защото вѣрватъ, че съ бъркотия държава не се управлява. Всичкитѣ наши офицери, които толкова застрашава „Свобода“, нѣма отъ какво да се страхуватъ, а напротивъ тѣ ще посрѣщнатъ другаритѣ, както подобава и съ тѣхъ наедно ще ръководятъ нашата армия по пхтя, който е прѣдначенъ отъ историята. Така братски ще се забравятъ всичкитѣ вражди, които е имало мѣжду имъ и никаква дисциплина не ще се расклаца, а напротивъ ще се затвърди още повече, защото ще се сжбератъ всички наши сили, които разнитѣ обстоятелства биха заставили да напуснатъ отечеството. Неужели не повѣрвахъ тѣзи плачуци Еремиевци, че може България да се управлява много по умно и по вѣщо, отъ колкото тѣхъ, че тѣзи които осаждахъ за измѣна на отечеството, за комплоти, сж днесъ много по добри патриоти отъ колкото тѣзи разбойници, които днесъ стѣятъ въ черната джамия.

Нашето мнѣние е, а вѣрваме, че и правителството мисли така, че часъ по скоро ще трѣбва да уравни този въпросъ. Съ тѣзи господиновци, които така скритомъ агитиратъ. Нему (на правителството) лѣжи въ обязаность да постъпи както подобава, защото такива агитатори се инспириратъ не отъ патриотизмъ, а отъ лични свои облаги, и се стремятъ да докаратъ онова положение, което единъ Неронъ докара.

Една празднота въ нашитѣ списания.

Редакторитѣ почти на всички български списания, съ исклучение на 2—3 сж

наредили да не излизатъ за мѣсецитъ Юний и Августъ, книжки, може би за да си отпочиватъ, както и сътрудниците имъ, или пъкъ редакцията прави смѣтка, че ако даде 10 книжки, абонамента ще бжде се толкова, колкото и за 12 книжки, разбира се, че въ дирния случай губи се и толкосъ малката печалба. Наистина, че за умственитѣ работници, както и самитѣ редактори срѣщатъ доста мъчнотии и за тѣхъ е необходима една двѣ-мѣсечна почивка, въ която могатъ да наваксатъ, изгубеното и съ прѣсни сили се заловятъ отъ ново за работа, но колко добръ щепе да бжде, ако редакциитѣ на списанията съ двѣмѣсечни промѣжутъци биха устроили, щото за тия два мѣсеца, ако не се редактирватъ книжки, то по нѣ отъ по рано да приготвуватъ и поднасятъ на читателитѣ си, по единъ малъкъ или голѣмъ сборникъ, спорѣдъ силитѣ на редакцията, отъ отбрани разкази и стихове съ лѣгъкъ и увлекателенъ стилъ, който читателитѣ, прѣснати по бани, по чифлици и воденици или прѣзъ вечернитѣ разходки по полето, когато тѣ сж позабравили свѣтскитѣ грижи, съ жедность биха чели тия зборници, отъ които ще извлечатъ макаръ колко-годѣ полза.—

Редакцията би можала да иска да ѝ се плащатъ тия зборници или ако ѝ износя, ти би ги дала като прѣмий или най свѣтнѣ ти би омалила всѣка книжка съ по една кола, така щото да се даде да се разбере, както на абонатитѣ, тѣй и на другитѣ читающии, че тѣ (редакторитѣ) нагърбени съ редактиранieto на едно списание употребяватъ всевъзможни усилия и трудове, да изпълнятъ до край миссията си, да развиятъ у тѣхъ (читателитѣ) желание за четение, мисленie, работа за общо благо, та и читателитѣ отъ своя страна да изпълнятъ задълженията си.—

Ний знаемъ, че въ никое друго врѣме, човекъ не е тѣй расположенъ да чете каквото и да било, а камоли нѣщо избрано, прѣпоръчано прѣзъ дългитѣ и монотонни лѣтни дни, заобиколенъ често отъ хубави глѣдки, раскошна зеленина и колко още други прѣимущества надъ другитѣ сезони, които несъмнено влияятъ на човѣшката душа и располагатъ къмъ вършенie на по добри нѣща, отъ което зависи облагородяване на характера гонимата цѣль на образованието, а пъкъ редакторитѣ въ всѣки случай сж биле и трѣбва да бждатъ най-искреннитѣ и неоморими ранници за него. Тѣхъ смѣло можемъ да наречемъ народни възпитатели и учители, название което може да се даде само на тия, които искрено и съзнателно работятъ за просвѣщението на нашия толкова испадналъ народъ, особено въ морално отношение, а отъ кого друго ний очакваме толкосъ много, ако не отъ тѣхъ? Но веднжжъ тѣ нагърбени съ тая трудна задача — просвѣщението главно на простия народъ, тѣмъ не остава нищо друго, освѣнъ всецѣло да се посвѣтятъ за неговото добро. Да се въоръжатъ съ бес-

пристрастенъ бичъ и всичко подло, низко, невежественно, безжалостно да бичуватъ. Нашия народъ въ всѣко едно отношение стои много ниско, а така сжщо и интелигенцията ни, която е съ голѣми претенции има доста криви възглѣди върху живота, занимамата е съ едни такива дребнави страсти и лични дертове и поласкана отъ грубитѣ сладости на живота, щото за нея трѣбва безпристрастно и страшно бичуване.—

Редакторитѣ на нашитѣ списания, трѣбва по възможности да даватъ по-вече духовна храна и съ по ефтина цѣна. Желателно би било нашитѣ списания да излизатъ почти всѣки мѣсець, а даже и два пкти въ мѣсеца, да даватъ прѣмий, да даватъ отдѣлни брошури, да направятъ всичко що могатъ за обществото. Тѣхнитѣ услуги, ако не сега, то подиръ врѣме, ще бждатъ добръ наградени.

Но за да бждатъ списанията и по-трайни и по-добри, трѣбва да се има по-широкъ кръгъ читатели. Именно и това е една отъ цѣнитѣ на списанията. Редакциитѣ не би направили злѣ, ако распространяхъ, напирмѣръ идеята за образуване единъ видъ тѣсни литературни кръгове, макаръ мѣжду трима-четирма, отъ ученици, учители, чиновници, търговци, селяни, а и жени. Безсѣмнено читающия свѣтъ, въ едно кхсо врѣме, достатъчно би се разширилъ, а веднжжъ това постигнато, материално списанията, непрѣменно ще се подигнатъ охотата за работа въ литературнитѣ дѣйци. Бърже би възникнала, и съ това и сървнувание къмъ знания, което далечъ бе отвело нашия народъ, както въ умствено, така и въ културно състояние.

Една трѣскава дѣятелность трѣбова да се развие, за да се извади отъ това положение народа и всѣкой, който е съзналъ това, длъжностъ му е да работи за това общо благо — по вдиганie въ всѣко едно отношение нашия народъ.

По много самоотвержение господа! Показваме се доста слаби и страхливи за таквось свято дѣло, когато трѣбва енергия, постоянство и тхрпение за да се постигне желаемото, за което ужъ днесъ ний копнѣемъ.

Свищовъ, Юний, 1896 г.

Ю. Ивановъ.

ХРОНИКА.

*** Постоянството и послѣдователностьта на нашитѣ казълбаши отъ Плѣвентъ, отъ денъ на денъ слѣдва. Четемъ въ „Свобода“ една телеграмма отъ Плѣвентъ, че Окол. Началникъ Попповъ билъ осжденъ само на *единъ мѣсець и половина*, когато ако бждѣлъ тѣхенъ партизанинъ щялъ непрѣмънно да бжде за четири години! Всѣки който присѣтствуваше на това дѣло е забѣлѣзалъ, че тайфага на бившия консерваторъ въ Берковица на бившия цанковистъ прѣзъ 87 г. Табаковъ, ржкоплѣска цѣла на рѣшението, което се про-

изнесе отъ апелляцията. Г. Грековъ трѣбва да хване за ухото този ренегатъ и да го научи другъ пхтъ да мълчи, когато не знай, какво да пише.

*** Още тази зима искахме да расчепкаме единъ твърдѣ важенъ въпросецъ, но отъ уважение повече къмъ женския полъ, а най много за ученицитѣ, не искахме да го подигаме, а още повече и за това, като сме увѣрени, че и самото началство е обърнало внимание върху този въпросецъ. Думата ни е за разнитѣ годявки и разгодявки, които ставатъ мѣжду нашитѣ учители и учителки отъ нѣкой и друга година насамъ. Млади учителчета току що издѣзли отъ училище, се залибватъ и хайде сгодявка и така ходятъ прѣзъ цѣлата учебна година, на расходка, по вечеринка, балове и други забавителни дружества и до като не бждатъ заставени отъ общото негодование не се оженватъ. Други като ходятъ съ мѣсеци годени се разгодяватъ и оставятъ нещастни момичета. Какви сж тѣзи казълбашества това прилича ли на учители които въспитаватъ дѣцата ни? Началството, Министерството, трѣбва да обърне сериозно внимание върху тѣзи скандалиозни годявки. Учителъ и учителка, ако искатъ да се зематъ, прѣзъ ваканцията има врѣме, ако не може да търпи, щомъ се годи и да се жене, а не да ставатъ за смѣхъ на хората и на дѣцата. Завчера имаме единъ прѣсеенъ примѣръ на единъ подобенъ хубостникъ, годява се за учителка ходи съ нея цѣла зима и най-послѣ се распуца. Какво е това безобразие. Такива възпитатели да се изгонятъ отъ всичкитѣ училища за примѣръ на другитѣ. Цѣлградъ се чуди и негодува на този скандалъ.

*** Отъ Ловечъ получихме една доста дълга дописка, която е отправена срѣщу тамошния Мировий Сждия Гозбаровъ. Ние върваме на дописникътъ си въ всичко, но ако не даваме мѣсто на дописката, едно че вѣстники ни е малъкъ и друго ще направи много по-добръ да запознае съ способноститѣ и нравствения багашъ самото Министерство съ този Г-нъ, както и съ неговитѣ отношения съ лицата отъ сопанджийската партия. Ние пакъ не отказваме отъ обнародванието, ако биха ни се указали и дѣлата, по които така *отъ* сж е произнесълъ този Г-нъ Сждия. Полагаме, че Г-нъ Тодоровъ, не ще се церемони съ такива саморасяци които докато се писари цѣлуватъ на всѣкиго ржка, стига да имъ се помогне.

*** Отъ Троянъ ни пишатъ, че благодарение на енергическата дѣятелность на Г-нъ Зуйбаровъ, шосето Троянъ—Тетевентъ въ скоро врѣме ще се свърши и на скоро ще се почне Троянъ—Орхание. Ами нашето Никополъ—Плѣвентъ и Свищовъ—Плѣвентъ, кога ли ще имаме шастнето. Отъ двѣ години врѣме сума управители се промѣнихъ и никой не е обърналъ внимание на шосетата и междуселски пктища. Г-нъ Великовъ дано обърне внимание на тѣзи работици.

*** На 29 вечерта прѣстигна въ градътъ ни Г. Полковникъ Ковачовъ, Начал. канц. воен. Министръ, ана другия денъ прѣстигна Полковникъ Ивановъ — Нач. Генер. Щаба и врѣм. управ. Воен. Минист. Нѣколко дни имахъ постоянно занятие съ мѣстния полкъ. Спорѣдъ свѣдѣнията, които имаме, прѣзъ Августъ мѣсецъ ще станатъ въ Плѣвенъ голѣми военни маневри, въ които ще да зематъ участие четпри дивизии въ пълненъ боевой редъ. Въ тѣзи маневри, както се учимъ освѣнъ иностраннытъ военни аташета, които има при агенствата, прѣдполага се да присѣтствуватъ Н. Величество Сърбскій Кралъ и Н. Височество Черногорскій Князь *Никола*, които ще посѣтятъ господаря ни. Щѣли да се свикатъ резервиститѣ отъ 12 наборъ нататакъ. —

*** Болницата е вече окончателно прѣдадена и има вече распореджение да се принасятъ въ нея.

*** Окол. Управление, Акцизното Управление и Ветер. Лѣкаръ, ще се пренесатъ въ зданието на бившата болница. Много добръ ще направи правителството да помѣсти и Мировитѣ Сѣдилища, на мѣсто да дава толкова кирия. Стай има достатъчно и доста просторни, а при това и удобни.

*** Окончателната листа за бѣдѣщето кметство е била съставена завчера на 30 Юний въ вѣрбака на Молла Асанъ, гдѣто протоперей Антонъ Попповъ, е благодарилъ дѣлото на нашитѣ казѣлбаши, за което заслужилъ дигание на урра и развяване на расото. Нег. преподобие, не би трѣбало да зема участие въ такива събрания защото едно врѣме, когато съществуваше и върлуваше „България за себѣ си“ не се намѣри другъ нѣкой да ги благославя и калне освѣнъ единъ старъ Св. Каменополски (Богъ да го прости) а по сѣтнѣ стана за присмѣлище отъ сѣщитѣ тѣзи, които днесъ дигатъ на рѣцѣ и крака дяда попъ Антонъ, Викайки долу консерваторитѣ, ура Стамболовъ! Дядо Петъръ не почели. —

*** Единъ случаенъ дописникъ ни пита, истина ли е било, те синѣтъ на Петъръ Мецовъ съ 3000 свѣщи, който е билъ испѣденъ по неспособностъ и лоше поведѣние отъ Соф. Гимназия, още прѣзъ 1894 г. билъ стипендиантъ или получавалъ врѣменна помощъ да учи *правото* въ *Берн* б. р. Незнаемъ, но е възможно. Въ всѣкой случай Г. Великовъ, трѣбова да обърща внимание на тѣзи помощи, кога се раздаватъ. Има ученици, които заслужаватъ издържки и не имъ се дава. Каква полза ще има държавата отъ единъ неспособенъ и разваленъ стипендиантъ

*** Сѣщо така казватъ че и за К. Хинковия синъ, но не вѣрваме, защото Г. Хинковъ, постоянно си дава оставката, отъ многото работа, която дружеството „Отечество“ му е възложило. —

*** Нашитѣ бѣлѣжки за дружеството „Развитие“ обърнахъ внимание на нѣкой и други Г-жи, които се свиквали на два

пхтя и никога не идвала. Вѣрваме, че никога не ще се събератъ. Канимъ общината, а по-добръ полицията да направи и издири смѣткитѣ, когато нѣма кадърни дами да си прѣгледатъ смѣткитѣ. Не сме ли въ право да пишемъ и за това?

*** Окончателно се установихъ секционнитѣ инженери по линията Романъ — Плѣвенъ, и дѣятелно работятъ. Слѣдъ нѣкой врѣме ще ъ даватъ на търгъ.

*** Сушата и вѣтарѣтъ, които владѣятъ отъ цѣлъ мѣсецъ застрашаватъ земледѣлцитѣ твърдѣ много, особено кокурузитѣ, за които почти е изгубена надѣждата.

*** На 2 т. м. се запалили хранитѣ по полето на с. Злокучени, и упостошили много ниви и отъ с. Комарево. Загубитѣ още не сѣ извѣстни.

*** Гр. Мирово Сѣдилище свършено е спрѣло да глѣда дѣла и приема прошения. Не разбираме защо поне не се даватъ прѣписи и други книжа, а се пѣдѣтъ хората, като нѣкой просеци. Неужели не ще се поурѣдѣтъ тѣзи работи у насъ.

*** По случай годишния испитъ на ученицитѣ отъ мѣстното мислюманско училище, и отпущанието държавна помощъ 6000 л. за построяване на училищно здание, училищното настоятелство воглавъ мѣстния първенецъ Х. Мехмедъ Бей който показва голѣма дѣятелност по уреждане на училището е отправило чрѣзъ мюфтията Г-нъ М. Ахмедовъ, който така сѣщо показва енергия по уреждането на сѣщето училище, слѣдоущата телеграмма:

„София чрѣзъ Г-на Министра президента Д-ръ Стоиловъ за Министерскій Съвѣтъ, копие в. „Миръ“ „Прогрессъ“ и „Плѣвенски Гласъ“ Плѣвенъ.

Честитъ се считамъ да поднесъ отъ страна на Мислюманското Население на града Плѣвенъ неговата благодарностъ за отеческитѣ грижи, които Вий, Г-не президенте, и колегитѣ Ви полагате за умственото развитие на младото ни възрастающе поколение, чрѣзъ щедритѣ помощи за подържане и построяване на училищата имъ съ което го приготвявате достойно да отговори съ врѣме на своето призвание въ обществото и умѣло да изпълни своитѣ задѣлжения спрямо България, на която сѣ чеда. Благоволете, Г-не Президенте, повторно да приемите и поднесете на колегитѣ си искренната благодарностъ на Мислюманското население отъ гр. Плѣвенъ.

Мюфтия: **М. Ахмедовъ.**

Иматъ право нашитѣ съграждани турци да благодарятъ на правителството, защото благодарение на щедритѣ негови помощи можа да се постави училището имъ на висотата, гдѣто трѣбова да стои. —

До колкото знаемъ, 3500 лева сѣ били отпущнати прѣди два мѣсеца за подържането на училището и сега се отпущатъ още 6000 лева за построяване на училищно здание. —

*** Научаваме се, че съ височайши указъ сѣ отпущнати 250 лева държавна по-

мощъ на дружеството „Съгласие“ за купуване книги за библиотеката му. —

*** **Единъ бабаитлѣкъ** На 30-й того вечерта, учителѣтъ Кушиновъ, като се е връщалъ вечерта отъ р. „Витъ“, за въ града, застигналъ на пхтя натурализирания Ив. Генчевъ и го изминѣлъ. Докаченъ отъ това патриота Генчевъ, застига въ града Кушинова, испрѣварва го и когато послѣдния минавалъ по край домѣтъ му, Генчевъ се спуща съ единъ камшикъ и почва да бие Кушинова и съпътницитѣ му Т. Дачевъ и госпожата му. Чудна нахалностъ, наистина отъ Генчева. Види се, че Генчевъ подъ влиянието на виното не е знаелъ, какво върши, затова си е позволилъ да върши това, което не прави честь и на послѣднитѣ развалени хора. Но не е чудно, защото това не е за прѣвъ пхтъ, това си му е превичка, друго отъ него не може и да се очаква. Види се, че Генчевъ е забравилъ Разградскитѣ тавани и тенекии. —

*** Ветер. лѣкаръ, г. Близнаковъ публикува въ в. „Миръ“ една подробна статия по покупката конѣтъ въ нашата войска отъ Россия. Ний прѣпорѣчваме на читателитѣ си да я прочетатъ, за да видѣтъ до колко сѣ нахални нашитѣ Софийски събратя въ съобщение на новинитѣ, че конѣтъ биле скъпи, прости и др. Тѣзи които минахъ прѣзъ Плѣвенъ, и които видѣ цѣлъ градъ, вѣрваме да можѣтъ прицѣни всичкитѣ пущани фалшиви новини било на „Свобода“ било на „Народни Права“

*** Късно бѣше вече, когато получихме телеграммата отъ Министерството на Търговията и Земледѣлието по конкурса въ Вратца. Отъ тѣхъ може да сезаключи, че Вратчанци се разбрали значението на конкурса, за това сѣ прѣдставили много хубави работи.

*** Г. Д. В. Македонски — старъ учителъ и списателъ, извѣстенъ на българския свѣтъ, е назначенъ за Директоръ на Солунската Българска Гимназия. Назначението на Г-нъ Македонски е повече отъ сполучливо и ние сърадваме Екзархията съ сполучливия изборъ.

*** Слушаме, че Г-нъ Т. Х. Бърдаровъ главенъ учителъ отъ града ни билъ ни далъ въ сѣдъ, защото се счелъ за обиденъ отъ антрефилето помѣстено въ поминалий брой. Ние мислиме, че не толкова е обидна тази статийка, но, ако мисли, че се е докачила честта му и иска да се сѣди ще се погрижемъ да раскриемъ и други работи, които не ще бѣдатъ въ негова полза. Негова работа.

*** Назначаванието на Г-нъ Великовъ за Окр. Управителъ, както и спомѣнахме въ миналий брой раздвижи много Стамболиститѣ, а най-много и двоица ачикъ консерватори Петъръ Мецовъ съ 3000 свѣщи и К. Хинковъ, които отъ страхъ, че Г-нъ Великовъ като станѣлъ Управителъ, щѣлъ билъ да ги опроста. Въ такава смисълъ биле дали телеграмма г. Стоилову, когото и молили да го не пра-

ща, защото щѣлъ да разстрои всичкитѣ тѣх-ни планове. За тѣхно съжаление, телеграммата имѣ останала безъ послѣдствие защото познаватъ що за стоки сѣ тѣзи народни избраници. И не е ли срамно това, още не сѣ го видѣли и не го щѣтъ. Почакайте, може да ви прѣгърне, както и Г-нъ Д-ръ Генчевъ.

Наградени. Директора на Държавното Винарско-Земледѣлческо училище въ града ни — Г-нъ Христо С. Гюргиевъ и учителитѣ при сѣщото училище — г. г. В. П. Вълчевъ и Д. А. Тормановъ сѣ наградени отъ Негово Царско Височество любимия ни Господаръ съ ордена на гражданска заслуга — първия съ V степенъ, а послѣднитѣ двама съ VI степенъ. Това показва, че усърдното изпълнение на служебнитѣ обязанности не остава незабѣлъжено отъ ония, които сѣ поставени да слѣдѣтъ за тѣзи работи и своевременно се награждаватъ. Нашитѣ честитавания.

ОБЯВЛЕНИЯ

Обявление.

Аирианъ Магардичианъ, механикъ под-правя всѣкаквѣ родѣ машини за шефъ и др. съ гаранция за една година. Сѣщия може да снабдява особено шефни машини съ разни ступени и нови части. Моли нуждающитѣ се отъ неговата специалност да се отнесѣтъ въ работилницата му въ **Хотелъ България** за да се увѣрѣтъ въ горнето. Цѣна умѣрена. 1—5

ОБЯВЛЕНИЯ ОТЪ СЪДЕБНИТѢ ПРИСТАВИ

№ 4124

Подписаний Ст. Мутавчиевъ Сѣд. Прист. при Плѣв. Окр. Сѣдъ на III-й участѣкъ на основание изпълнителний листъ № 3893 издаденъ на 19 Юний 1896 г. отъ Плѣв. Окр. Сѣдъ, въ полза на Ив. Ив. Дюговъ повереникъ на Дружеството Съединение въ гр. Плѣв. противъ Никола П. Цачевъ отъ градъ Плѣв. за искъ 2120 лева сѣдебни разноски и съгласно чл. чл. 1004—1025 отъ „Гражданското Сѣдопроизводство“ съ настоящето си обявявамъ на почитаемата публика, че на 9-й Юний таз. год. ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцеларията си слѣдующитѣ принадлежащи на длѣжника движими имоти а именно:

- 1) Единъ бѣдѣнъ отъ 1480 литри вмѣстимостъ оцѣненъ за 30 лева
- 2) Единъ бѣдѣнъ отъ 1570 литри оцѣненъ за 30 л.
- 3) " " " 1472 " " " 30 л.
- 4) " " " 1473 " " " 30 л.
- 5) " " " 1412 " " " 30 л.
- 6) " " " 1427 " " " 30 л.
- 7) " " " 759 " " " 18 л.
- 8) " " " 773 " " " 18 л.
- 9) " " " 700 " " " 15 л.
- 10) " " " 227 " " " 12 л.
- 11) Една бѣчва отъ 250 ведра оцѣнена за 60 л.
- 12) " " " 250 " " " 60 л.
- 13) " " " 300 " " " 80 л.
- 14) Единъ варелъ отъ 12 ведра оцѣненъ за 8 л.
- 15) 8 поддени разни оцѣнени по 2 лева една
- 16) Една каца съ жѣлѣзни обрачи съ вмѣстимостъ 40 казани оцѣнена за 50 лева
- 17) Една каца съ дървени обрачи отъ 40 казани оцѣнена за 50 лева
- 18) Една каца съ дървени обрачи отъ 12 казана оцѣнена за 15 лева
- 19) Единъ казанъ бѣкренъ съ всичкитѣ принадлежности оцѣненъ за 60 лева съ вмѣстимостъ 12 ведра
- 20) Двадесѣтъ и единъ денкъ тютунъ на листовѣ всичко окло 630 килограма оцѣненъ 15 ст. килограма
- 21) Десѣтъ стола виенски употребявани оцѣнени по 2 лева
- 22) Дѣв маси по на 4 крака оцѣнени за 8 л. дѣвѣтъ
- 23) Дѣв маси по на 4 крака оцѣнени за 6 л. дѣвѣтъ

24) Единъ креватъ жѣлезенъ двоенъ оцѣненъ за 25 лева

25) Единъ долапъ за сѣдове и дрехи вехтакъ оцѣненъ за 30 лева

26) Единъ сѣидѣкъ дървенъ, който служи за гасъ вехтакъ оцѣненъ за 12 лева

27) Едно огледало съ гипсови рамки сѣрѣдна величина оцѣнено за 10 лева

28) Една машина жѣлѣзна и подвижна вехта съ два гипоза и едно казанче оцѣнена за 10 лева

29) Едно огледало съ златни рамки сѣрѣдно оцѣнено за 10 лева

30) Четири пердета съ курнизитѣ имѣ заблави (кенапъ) оцѣнени за 40 лева

31) Единъ келимъ пиротеки вехтакъ оцѣненъ за 31 лева

32) Една масичка съ огледало Европейска отъ който единия край повреденъ оцѣнена за 23 лева

Надаванетоъ ще почне отъ първоначалната оцѣнка която Г-да желаятъ да купятъ горнитѣ имоти да се явятъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣв. продамата ще почне отъ 9 часѣтъ прѣдъ обѣдъ и ще трае до 6 часѣтъ вечерта

гр. Плѣв. 2 Юний 1896 год.

П. Сѣдебенъ Приставъ: Ст. Мутавчиевъ

Дѣло № 358 отъ 1896 год

№ 4056

Подписанный Ст. Мутавчиевъ Пом. Сѣдеб. Приставъ при Плѣв. Окр. Сѣдъ на III Участѣкъ на основание изпълнителний листъ подъ № 1046 отъ 7 Юний 1892 год. издаденъ отъ Плѣв. Окр. Градски Миротъ Сѣдия, въ полза на Петко Н. Пѣевъ изъ гр. Плѣв. сѣрѣшу Тодоръ Мариновъ отъ сѣщия градъ за 314 гр. лихви и др. разноски съгласно чл. чл. 1004—1025 отъ Гражданското Сѣдопроизводство съ настоящето си обявявамъ, че отъ 17 Юний т. г. и до 31 день т. е. до 16 Августъ с. г. включително ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцеларията си въ гр. Плѣв. слѣдующий длѣжниковъ недвижимъ имотъ, а именно:

1) Една четвъртъ отъ една кѣща на-ходяща се въ гр. Плѣв. IX кварталъ № 4000 съ три отдѣления отъ които двѣтъ служатъ за живѣние, а другитѣ прустѣ отъ нѣтъ съ язлѣкъ, отдолѣ на полвинъ мазж построена отъ керимичи и простъ дървенъ материалъ, покрита съ керимиди дѣлга 18 метра широка 6 метра и висока 3 1/2 метра съ дворъ единъ декаръ при сѣсѣди: Иванъ Майстора, Игнатъ Стеревъ, Анко Христовъ и пѣтъ оценена едната четвъртъ часть за 250 лева.

Описаний имотъ не е заложенъ никому.

Желаящитѣ да го купятъ могатъ да се явятъ всѣи присѣственъ день и часъ въ канцеларията ми да наддаватъ и прѣглѣждатъ книжата по продажбата.

гр. Плѣв. 28 Юний 1896 г.

П. Сѣдебенъ Приставъ Ст. Мутавчиевъ

№ 3818

Подписанный Ст. Мутавчиевъ Помощ. сѣдебенъ приставъ при Плѣв. Окр. Сѣдъ на III-й участѣкъ на основание изпълнителний листъ подъ № 5003 отъ 16 Ноември 1894 г. издаденъ отъ II Плѣв. Миротъ Сѣдия, въ полза на Цвѣтко Георгиевъ отъ село Старо-селце, срещу Махмудъ и Хасанъ Хасанови отъ с. Махлѣта за 150 лева съгласно чл. чл. 1004—1025 отъ гражд. сѣдопроизводство съ настоящето си обявявамъ, че отъ 6 Юний и до 31 день т. е. до 5 Августъ включително ще

продавамъ на публиченъ търгъ въ канцеларията си въ гр. Плѣв. слѣдующия длѣжниковъ недвижимъ имотъ а именно:

1) Една нива въ землището на с. Махлѣта мѣстностъ »сѣрѣдний врѣхъ“ 9 декари при сѣсѣди: Балю Дурмушовъ, Ашаръ Куртовъ, Рамаданъ Тахировъ и свѣщ. Димитръ оценена за 135 лева

Продаваемий имотъ не е заложенъ никому.

Надаванетоъ ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ. Които Г. Г. желаятъ да купятъ горний имотъ могатъ да се явятъ на мѣстопродаванетоъ всѣки присѣственъ день и работни часове да наддаватъ гдѣто ще имъ се допустне да прѣглѣждатъ всичкитѣ книжа относяще се по продамата.

гр. Плѣв. 20 Юний 1896 г.

П. Сѣдеб. Приставъ: Ст. Мутавчиевъ

№ 3806

Подписанный Ст. Мутавчиевъ П. Сѣдеб. Приставъ при Плѣв. Окр. Сѣдъ на III-й участѣкъ на основание изпълнителний листъ подъ № 410 отъ 30 Мартъ 1894 г. издаденъ отъ Врачанский Миротъ Сѣдия въ полза на Врачанската земледѣлческа касса, сѣрѣшу Тодоръ Цокловъ отъ село Ореховица за искъ 60 л. и други разноски, съгласно чл. чл. 1004—1025 отъ гражд. сѣдопроизводство съ настоящето си обявявамъ, че отъ 1 Юний т. г. и до 31 день т. е. до 31 сѣщия включително ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцеларията си въ гр. Плѣв. слѣдующия длѣжниковъ недвижимъ имотъ а именно:

1) Половинъ кѣща (копторъ) въ селото Ореховица въ татарската махла съ дворъ 2 декара при сѣсѣди: пѣтъ, Стефанъ Райковъ и Влади Ивановъ оцѣнена за 400 лева цѣлата кѣща

Описаний имотъ не е заложенъ никому. Желаящитѣ да купятъ продаваемий се имотъ могатъ всѣки присѣственъ день и часъ да се явятъ въ канцеларията ми и наддаватъ, гдѣто ще могатъ да прѣглѣждатъ и книжата по продамата.

гр. Плѣв. 17 Юний 1896 г.

Дѣло № 233 отъ 1894 год.

Сѣденъ Приставъ: Ст. Мутавчиевъ

ОБЯВЛЕНИЕ

Подписанный Бр. Ст. Бояджиевъ честь имаме да обявимъ на интересующитѣ се, че печатницата ни е снабдена съ най нови машини и различни видове букви.—

Приемаме да отпечатваме всякакви видове, правителствени, търговски и частни книжа.

Обѣщаваме работа бърза и чиста, съ най износна цѣна.

Плѣв. 5 Юний 1896 г.

Съ почитание:

Бр. Ст. Бояджиевъ

Печатница на Бр. Ст. Бояджиевъ—Плѣв.